

Baade det ærede Medlem Hr. Borgbjerg og det ærede Medlem Hr. P. Munch kom ind paa Folkeforsikringen og sagde, at dette Lovforslag var et Memento for dem, der taler saa højt om Folkeforsikring. Jeg skal indrømme, at de, der er Tilhængere af Folkeforsikringen, selvfølgelig efter dette Forslag maa faa nye Tanker til Overvejelse. Ved den Forsikring, der kan blive Tale om, maa man selvfølgelig skelne mellem det, der opnaas gennem de forsikrede Præmier, og det Tilskud, som Staten yder til en saadan i en eller anden fjern Fremtid eventuelt kommende Forsikring.

Den højtærede Minister og det ærede Medlem Hr. P. Munch talte om Arbejdsgivernes Bidrag, og jeg takker selvfølgelig den højtærede Minister for, at han mente, at man allerede i Løbet af et Par Aar helt kunde komme bort fra dette Kontingent, som ikke har nogen større Rod i Virkeligheden. Det ærede Medlem Hr. P. Munch holdt derimod paa Kontingentet. Jeg maa beklage, at han gjorde det; jeg tror ikke, han kan føre noget som helst Bevis for, at det er berettiget.

Endvidere omtalte det ærede Medlem Decentralisationen, og det bedrøvede mig meget, at den højtærede Minister vilde tage det ærede Medlems Tanker til Overvejelse, thi er der noget, der vil sætte et uhyre Administrationsapparat i Gang, fordyre Gennemførelsen og gøre Loven endnu mere forhadet, saa er det denne Decentralisation. Sagen er nemlig den, at hver Mand i Kongeriget Danmark, ethvert Sogneraadmedlem, der mener, at en eller anden Invalid faar en Invalidrente, som han ikke er berettiget til, har jo Ret til at skrive til Invalidforsikringsretten og sige, at den og den Mand mener han nyder Invalidrente uberettiget, men lige saa varsomme som Folk er med at sige med Navns Underskrift, at den og den Invalid uberettiget nyder en Understøttelse, lige saa hidsige er de til at sige det Mand og Mand imellem, og de grelle Enkelttilfælde, som forekommer, bliver, som jeg før sagde, multipliceret, maaske ikke alene med hundrede, men med tusinde.

Der var et Punkt i det ærede Medlem Hr. P. Munchs Foredrag, som jeg ikke helt

forstod. Han vilde holde paa, at de nuværende Rentenydere skulde beholde deres 800 Kr. fuldt ud. Hele det juridiske Spørgsmaal er vist endnu ikke helt afklaret, idet to saa fornemme Jurister som det ærede Medlem Hr. Axel Møller og Regeringens udmærkede juridiske Konsulent, Justitsminister Rytter, staar paa modsatte Standpunkter. Dette Spørgsmaal maa vi altsaa se at faa klaret, inden vi overhovedet kan udarbejde Loven. Men det ærede Medlem Hr. P. Munch drog et Skel mellem Rentenyderne og dem, der er forsikret. Rentenydernes Antal er jo ca. 18 000, men de renteforsikrede er 1 300 000, og for hvem er det nu, det ærede Medlem vil have Loven afviklet?

Det ærede Medlem var bange for — han har jo mange forunderlig forkerte Forestillinger —, at Lovforslaget skulde gennemføres i en saadan Fart, at alle hans gode Tanker overhovedet ikke blev gjort til Genstand for Forhandling i et Udvalg. Jeg skal berolige det ærede Medlem for mit Vedkommende, thi det var jo netop det, jeg slog fast i Indledningen til mit Foredrag, at ligesom alle Partiernes fulgte Fodslag i den økonomiske Opgangstid, saaledes ønskede jeg ogsaa, at de skulde gøre det nu med Hensyn til dette Lovforslags Gennemførelse under de økonomiske Tilstande, vi nu er i.

Det ærede Medlem Hr. Axel Møller var inde paa det juridiske Felt; han nævnte Landmandsbanken og drog en Sammenligning mellem Forhold vedrørende Landmandsbanken og Invalidrenten. Det er nu min Opfattelse, at naar den allerhøjeste juridiske Sagskundskab gaar imod dette Lovforslag, er der ingen anden Vej end at gaa til en Likvidation af Loven, som er en slet Lov, der maa revideres og maa revideres til Bunds, og jeg haaber ogsaa, at den højtærede Sundhedsminister gennem fortsat Arbejde med Sagen maa blive bestyrket i den Tanke, som han sagde, han allerede havde været inde paa. Der er jo ogsaa en anden Vej at gaa — jeg nævner de forskellige Veje, de forskellige Muligheder. Der er den Mulighed, at man gennem en meget skarp Kontrol med Tilgangen til Sygekasserne letter Statens Udgifter. Jeg haaber, at det bliver den Vej, man